

УДК 343.24.2.01(477)

Т. О. Павлова, канд. юрид. наук, доцент, доцент
Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
Кафедра кримінального права, кримінального процесу та криміналістики
Французький бульвар, 24/26, Одеса, 65058, Україна

ВИДИ КОНФІСКАЦІЇ ЗА ЧИННИМ КРИМІНАЛЬНИМ КОДЕКСОМ УКРАЇНИ

У статті на підставі аналізу новел, внесених у Загальну частину Кримінального кодексу України, а також санкції норм Особливої частини, досліджено конфіскацію майна як додатковий вид кримінального покарання та спеціальну конфіскацію як інший захід кримінально-правового характеру, який відмінний від покарання. Зроблено висновок про визнання законодавцем концепції багатокільності кримінально-правового впливу.

Ключові слова: Кримінальний кодекс України, конфіскація майна, спеціальна конфіскація.

Постановка проблеми. Зміни у Загальній частині чинного Кримінального кодексу України (далі – КК України), які були внесені на підставі цілої низки законів, а саме Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України стосовно виконання Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України» від 18.04.2013 р. № 222-VII (далі – Закон України від 18.04.2013 р.); Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері державної антикорупційної політики у зв'язку з виконанням Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України» від 13.05.2014 р. № 1261-VII; Законом України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо вдосконалення інституту спеціальної конфіскації з метою усунення корупційних ризиків при її застосуванні» від 10.11.2015 р. № 770-VIII; Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо виконання рекомендацій, які містяться у шостій доповіді Європейської комісії про стан виконання Україною Плану дій щодо лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, стосовно удосконалення процедури арешту майна та інституту спеціальної конфіскації» від 18.02.2016 р. № 1019-VIII (далі – Закон України від 18.02.2016 р.), передбачено вперше у Загальній частині КК України поняття спеціальної конфіскації. Той факт, що вказаний захід закріплено у межах Розділу XIV Загальної частини, який має назву «Інші заходи кримінально-правового впливу», свідчить про те, що законодавець поступово розширює кількість кримінально-правових заходів, які відмінні від покарання, та підтверджує існування на законодавчому рівні концепції багатокільності кримінально-правового впливу, хоча при цьому законодавець і не змінив зміст ч. 2 ст. 1 КК України. З іншого боку, у системі покарань – ст. 51 КК України [1], продовжує своє існування такий вид додаткового кримінального покарання як повна конфіскація майна, що на нашу думку, порушує принцип системності побудови заходів кримінально-правового впливу та пов'язано з «подвійним ударом» на засудженого, до якого можуть бути застосовані одночасно вказані кримінально-правові заходи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженню правової природи конфіскації майна та/або спеціальної конфіскації на різних етапах розвитку вітчизняної науки кримінального права були присвячені праці таких вчених як Д. С. Азарова, Л. В. Багрія-Шахматова, М. І. Бажанова, Ю. В. Бауліна, В. О. Борисова, К. П. Задой, І. М. Горбачової, О. О. Дудорова, Н. О. Гуторової, О. В. Козаченка, Н. А. Орловської, О. С. Пироженка, Ю. А. Пономаренка, Г. М. Собко, М. І. Хавронюка, О. Л. Цветиновича, А. М. Яценка та ін.

Метою статті є аналіз положень КК України щодо правової сутності та видів конфіскації, виокремлення основних проблем та окреслення шляхів їх вирішення.

Виклад основного матеріалу. Відповідно до ч. 6 ст. 41 Конституції України конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених законом [2].

Розвиток цього нормативного визначення знайшов своє відображення і в галузевому законодавстві. Так, у ст. 354 Цивільного кодексу України (далі – ЦК України) передбачено, що до особи може бути застосовано позбавлення права власності на майно за рішенням суду як санкція за вчинення правопорушення (конфіскація) у випадках, встановлених законом; конфісковане майно переходить у власність держави безоплатно (ч. 1), а її обсяг і порядок встановлюються відповідним законодавством (ч. 2) [3].

У чинному Кримінальному кодексі України конфіскація як примусове безоплатне вилучення у власність держави майна розглядається як додатковий вид кримінального покарання (розділ X Загальної частини КК України) та інший захід кримінально-правового характеру – спеціальна конфіскація (розділ XIV Загальної частини КК України). Розглянемо правову сутність кожного з видів конфіскації.

Конфіскація майна як додатковий вид кримінального покарання. У Загальній частині вітчизняного кримінального законодавства традиційно конфіскація майна визначалася як додатковий вид кримінального покарання. Конфіскація поділяється на загальну та часткову. Цей вид додаткового покарання призначався, як правило, поряд із таким основним видом покарання як позбавлення волі за вчинення засудженим тяжкого або особливо тяжкого корисливого злочину. Так, за даними О. Л. Цветиновича, в цілому застосування загальної конфіскації щодо осіб, які не позбавлялися волі (виправні роботи, штраф) складало 30 % [4, с. 117]. Тобто у 70 % випадків конфіскація майна призначалася як додаткове покарання поряд з позбавленням волі. Слід погодитися з О. Л. Цветиновичем, що обґрунтованість такої судової практики викликає певні сумніви, оскільки «різко порушується загальний принцип відповідності між основним та додатковим покараннями: додаткове покарання (конфіскація) перевищує за своєю тяжкістю основне (виправні роботи, тим більше штраф). Тому застосування загальної конфіскації при основному покаранні, яке не пов'язане з позбавленням волі, повинно відбуватися лише в виключних випадках, як правило, у виді часткової конфіскації» [4, с. 117]. Вказане твердження вченого є актуальним і сьогодні, коли нормативне визначення конфіскації майна постійно зазнає змін. У чинному КК України поняття та види конфіскації майна визначаються у ст. 59. Так, покарання у виді конфіскації майна полягає в примусовому безоплатному вилученні у власність держави всього або частини майна, яке є власністю засудженого. Якщо конфіскується частина майна, суд повинен зазначити, яка саме частина майна конфіскується, або перелічити предмети, що конфіскуються (ч. 1 ст. 59 КК). Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо невідворотності покарання за окремі злочини проти основ національної безпеки, громадської безпеки та корупційні злочини» від 07.10.2014 р. № 1689-VII (далі – Закон України від 07.10.2014 р.) було розширено підстави призначення конфіскації майна як додаткового виду кримінального покарання. Так, конфіскація майна може призначатися не тільки за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу (ч. 2 ст. 59 КК) [1]. Це законодавче положення підтверджується проведеним нами дослідженням санкцій норм Особливої частини чинного КК України (із змінами та доповненнями станом на 06.07.2016 р.) (див. таблицю).

Проведений аналіз норм Особливої частини КК України щодо законодавчого закріплення конфіскації майна як додаткового виду кримінального покарання свідчить про те, що конфіскація майна передбачена у 14-ти санкціях норм Розділу I «Злочини проти основ національної безпеки України»; у 1-ій санкції норм Розділу II «Злочини проти життя та здоров'я особи»; у 2-х санкціях норм Розділу III «Злочини проти волі, честі та гідності особи»; у 9-ти санкціях норм Розділу VI «Злочини проти власності»; у 10-ти санкціях норм Розділу VII «Злочини у сфері господарської діяльності»; у 21-ій санкції норм Розділу IX «Злочини проти громадської безпеки»; у 2-х санкціях норм Розділу XI «Злочини проти без-

Таблиця

Аналіз санкцій норм Особливої частини КК України щодо законодавчого закріплення конфіскації майна як додаткового виду кримінального покарання

Основні та додаткові види покарань, з якими передбачена конфіскація майна	Конфіскація майна як обов'язкове додаткове покарання	Конфіскація майна як факультативне додаткове покарання
Позбавлення волі до 5 років		ч. 1 ст. 110; ч. 1 ст. 258-1
Позбавлення волі понад 5 років	ч. 5 ст. 185; ч. 5 ст. 186; ч. 2 ст. 187; ч. 3 ст. 187; ч. 4 ст. 187; ч. 3 ст. 189; ч. 4 ст. 189; ч. 4 ст. 190; ч. 2 ст. 199; ч. 3 ст. 199; ч. 2 ст. 201; ч. 2 ст. 305; ч. 2 ст. 307; ч. 3 ст. 308; ч. 3 ст. 311; ч. 3 ст. 313; ч. 2 ст. 317; ч. 2 ст. 321-1; ч. 3 ст. 369-2; ч. 1 ст. 446	ч. 1 ст. 109; ч. 2 ст. 110; ч. 1 ст. 258; ч. 2 ст. 258; ч. 2 ст. 258-1; ч. 1 ст. 258-4; ч. 2 ст. 258-4; ч. 1 ст. 260; ч. 2 ст. 260; ч. 3 ст. 260; ст. 261; ч. 2 ст. 289; ч. 3 ст. 289; ч. 3 ст. 303; ч. 3 ст. 369; ч. 4 ст. 369; ч. 2 ст. 436-1; ч. 2 ст. 447
Позбавлення волі понад 10 років	ст. 257; ч. 3 ст. 262; ч. 3 ст. 305; ч. 3 ст. 307; ч. 2 ст. 446	ч. 1 ст. 111; ст. 113; ч. 1 ст. 114; ч. 2 ст. 149; ч. 3 ст. 149; ч. 1 ст. 258-3; ч. 4 ст. 260; ч. 5 ст. 260; ч. 4 ст. 303
Позбавлення волі або довічне позбавлення волі	п. 6 ч. 1 ст. 115; ч. 3 ст. 321-1	ч. 3 ст. 110; ст. 112; ч. 3 ст. 258; ч. 3 ст. 447
Позбавлення волі до 5 років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (як додаткове покарання)	ч. 1 ст. 110-2; ч. 1 ст. 209; ч. 1 ст. 368-2; ч. 2 ст. 368-2	
Позбавлення волі понад 5 років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (як додаткове покарання)	ч. 2 ст. 110-2; ч. 3 ст. 110-2; ч. 4 ст. 110-2; ч. 5 ст. 191; ч. 3 ст. 206-2; ч. 2 ст. 209; ч. 3 ст. 209; ч. 1 ст. 258-5; ч. 2 ст. 258-5; ч. 3 ст. 258-5; ч. 1 ст. 306; ч. 2 ст. 306; ч. 2 ст. 308; ч. 3 ст. 312; ч. 3 ст. 368; ч. 4 ст. 368; ч. 3 ст. 368-2; ч. 4 ст. 368-3; ч. 4 ст. 368-4	ч. 3 ст. 365-2
Позбавлення волі та штраф (як додаткове покарання)		ч. 2 ст. 369
Штраф		ч. 2 ст. 233
Штраф з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю (як додаткове покарання)	ч. 3 ст. 212; ч. 3 ст. 212-1	
Обмеження волі або позбавлення волі		ч. 2 ст. 109; ч. 3 ст. 109; ч. 2 ст. 258-2; ч. 1 ст. 436-1
Виправні роботи або обмеження волі або позбавлення волі		ч. 1 ст. 258-2

пеки руху та експлуатації транспорту); у 2-х санкціях норм Розділу XII «Злочини проти громадського порядку та моральності»; у 14-ти санкціях Розділу XIII «Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я населення»; у 12-ти санкціях Розділу XVII «Злочини у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг»; у 6-ти санкціях норм Розділу XX «Злочини проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку». Всього конфіскація майна як додатковий вид кримінального покарання передбачена у 93-х санкціях норм Особливої частини КК України, з яких у 52-х санкціях (55,9 %)

норм вона передбачена як обов'язкове додаткове покарання, а у 41 (44,1 %) – у якості факультативного додаткового виду покарання. Проведений аналіз санкцій Особливої частини КК України свідчить про те, що конфіскація майна призначається не тільки з позбавленням волі – всього у 54 санкціях (58 %), а й поряд з іншими покараннями. Так, у 24-ти санкціях (25,8 %) поряд з позбавленням волі як основним покаранням, передбачено два додаткових покарання – позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю та конфіскація майна як обов'язкове покарання. Це свідчить про те, що до засудженого фактично застосовуються два додаткових покарання, які пов'язані із майновими обмеженнями. Вважаємо, якщо до засудженого буде застосована повна конфіскація майна, яке належить йому на праві власності, та він буде позбавлений права займати певні посади або займатися певною діяльністю, засуджений, його сім'я фактично будуть позбавлені матеріальних засобів існування, що є неприпустимим, та позбавляє вирок справедливості. Слід погодитися із О. Л. Цветиновичем, на думку якого, загальна конфіскація є найбільш тяжким із усіх додаткових покарань, оскільки глибоко вторгається у сферу життєво важливих інтересів людини [4, с. 116]. Заслуговує на увагу ще одне твердження вченого, про те, що в Загальній частині КК України слід закріпити можливість поєднання конфіскації майна тільки з одним видом основного покарання – позбавленням волі (або довічним позбавленням волі за чинним КК України – Т.П.) як і правила поєднання між собою усіх інших видів основного та додаткового покарань [4, с. 122]. Як бачимо з таблиці, у санкціях ч. 2 ст. 109; ч. 3 ст. 109; ч. 2 ст. 233; ч. 2 ст. 258-2; ч. 1 ст. 436-1; ч. 1 ст. 258-2 КК України поряд із конфіскацією як додатковим видом кримінального покарання, закріплені у якості основних покарань – штраф, виправні роботи, обмеження волі.

У вітчизняній науці кримінального права неодноразово висловлювалась думка про необхідність виключення конфіскації майна з системи покарань, оскільки у сучасному демократичному суспільстві вона взагалі не має права на існування. Конфіскація майна як вид покарання досить широко використовувався в Радянському Союзі, зараз на його теренах лишився, окрім України, лише у Кримінальних кодексах Білорусі, Казахстану, Латвії та Таджикистану [5, с. 57]. Ми вважаємо, що сьогодні, коли законодавець розширив правові підстави призначення конфіскації майна, казати про її виключення із системи покарань не приходиться, але, на нашу думку, повна конфіскація майна все ж таки підлягає виключенню, оскільки суттєво зачіпає майнові та й особисті права членів сім'ї засудженого, які безвинно страждають у такому випадку.

Спеціальна конфіскація. Поняття спеціальної конфіскації як іншого заходу кримінально-правового характеру вперше передбачено у нормах Загальної частини КК України в ст. 96¹ КК України (Законом України від 18.04.2013 р. у Розділі XIV «Інші заходи кримінально-правового характеру»), та зазнало суттєвих змін на підставі Закону України від 18.02.2016 р. Поняття спеціальної конфіскації як іншого заходу кримінально-правового характеру фактично дублює поняття конфіскації майна, надане у ч. 1 ст. 59 КК України, з тією різницею, що конфіскація майна як додатковий вид покарання застосовується до майна, яке знаходиться у власності засудженого, а спеціальна конфіскація, відповідно до ч. 1 ст. 96² КК України, застосовується у разі, якщо гроші, цінності та інше майно: 1) одержані внаслідок вчинення злочину та/або є доходами від такого майна; 2) призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення злочину, фінансування та/або матеріального забезпечення злочину або винагороди за його вчинення; 3) були предметом злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), а у разі, коли його не встановлено, – переходять у власність держави; 4) були підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення злочину, крім тих, що повертаються власнику (законному володільцю), який не знав і не міг знати про їх незаконне використання. Звертає на увагу те, що предмети спеціальної конфіскації, які передбачені ч. 1 ст. 96² КК України, є різними за своїм правовим режимом, тому перелік цінностей, що підлягають спеціальній конфіскації, потребує свого подальшого законодавчого уточнення. Наприклад, слід погодитися з думкою Н. А. Орловської, яка вважає, що гроші, цінності та інше майно, яке призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення

злочину, фінансування та/або матеріального забезпечення злочину або винагороди за його вчинення (п. 2 ч.1 ст. 96-2 КК України), оскільки не зазначено іншого, – це цінності, на які у правопорушника право власності виникло на законних підставах. Тому вони не можуть бути предметом спеціальної конфіскації. Припинення права власності на ці предмети – це правообмеження, тому примусове безоплатне вилучення цих предметів підпадає під поняття конфіскації як виду покарання [6, с. 140].

Аналіз норм Особливої частини КК України свідчить про те, що законодавець Законом України від 18.02.2016 р. виключив спеціальну конфіскацію із санкцій, тим самим цей захід може призначатися не тільки у разі призначення кримінального покарання, а може застосовуватися також поряд із іншими заходами кримінально-правового характеру – у разі, коли особа не підлягає кримінальній відповідальності у зв'язку з недосягненням віку, з якого може наставати кримінальна відповідальність, або неосудністю, або звільняється від кримінальної відповідальності чи покарання з підстав, передбачених КК України, крім звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності (ч. 3 ст. 96² КК України).

Фактичне виключення із санкцій норм Особливої частини спеціальної конфіскації свідчить про те, що цей примусовий захід кримінально-правового характеру може бути застосований судом у разі вчинення будь-якого злочину середньої тяжкості, тяжкого або особливо тяжкого злочину (суспільно небезпечного діяння), а також за вчинення певних видів злочинів невеликої тяжкості, які передбачені у ч. 1 ст. 96-1 КК України, а саме ч. 1 ст. 150; ст. 154; ч. 2, ч. 3 ст. 159-1; ч. 1 ст. 190; ст. 192; ч. 1 ст. 204; ч. 1 ст. 209-1; ч. 1 ст. 210; ч. 1, ч. 2 ст. 212; ч. 1, ч. 2 ст. 212-1; ч. 1 ст. 222; ч. 1 ст. 229; ч. 1 ст. 239-1; ч. 1 ст. 239-2; ч. 2 ст. 244; ч. 1 ст. 248; ч. 1 ст. 249; ч. 1, ч. 2 ст. 300; ч. 1 ст. 301; ч. 1 ст. 302; ч. 1 ст. 310; ч. 1 ст. 311; ч. 1 ст. 313; ч. 1 ст. 318; ч. 1 ст. 319; ч. 1 ст. 362; ст. 363; ч. 1 ст. 363-1; ч. 1 ст. 364-1; ч. 1 ст. 365-2 КК України. Тобто законодавець Законом України від 18.02.2016 р. розширив не тільки суб'єктний склад, а й підстави застосування спеціальної конфіскації.

Отже, правовий аналіз нормативних змін поняття та видів конфіскації свідчить про прагнення законодавця розширити правові підстави та суб'єктний склад застосування кримінально-правових заходів, пов'язаних із майновими обмеженнями (якщо мова йде про конфіскацію майна як додатковий вид кримінального покарання), та вилученням об'єктів безпідставного збагачення (спеціальна конфіскація).

Висновки. Правовий аналіз норм КК України надає змогу зробити наступні висновки: 1) у чинному КК України передбачені різні за своєю правовою природою заходи кримінально-правового характеру, основною метою яких є попередження злочинів (суспільно небезпечних діянь); 2) у Загальній частині чинного КК України передбачено два різних за своєю правовою природою заходи кримінально-правового характеру, але схожих за назвою, а саме конфіскація майна як додатковий вид кримінального покарання (ст. 59 КК України) та інший захід кримінально-правового характеру, який відмінний від покарання, – спеціальна конфіскація (ст.ст. 96-1; 96-2 КК України); 3) Законом України від 07.10.2014 р. № 1689-VII було розширено підстави призначення конфіскації майна як додаткового виду кримінального покарання. Конфіскація майна встановлюється не тільки за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу (ч. 2 ст. 59 КК). Конфіскація майна як додатковий вид кримінального покарання передбачена у 93-х санкціях норм Особливої частини КК України. При чому у 52-х санкціях конфіскація майна передбачена як обов'язковий додатковий вид кримінального покарання, у 41 санкціях – як факультативне додаткове покарання. Пропонується виключити повну конфіскацію майна як додатковий вид кримінального покарання, залишивши часткову конфіскацію; 4) Законом від 18.02.2016 р. спеціальна конфіскація виключена із санкцій норм Особливої частини КК України та закріплена у Загальній частині у ст.ст. 96-1, 96-2 КК України, що свідчить про можливість її застосування (виключення складають злочини невеликої тяжкості, які не передбачені у ч. 1 ст. 96-1 КК України – Т.П.) поряд із конфіскаці-

єю майна як додатковим видом покарання. Спеціальна конфіскація є примусовим заходом кримінально-правового характеру, який за своєю правовою природою щодо засудженого є формою реалізації кримінальної відповідальності або застосовується у якості особливого заходу безпеки щодо неосудних або осіб, які не досягли віку кримінальної відповідальності, або звільнені від кримінальної відповідальності. Потребує свого подальшого уточнення зміст предметів спеціальної конфіскації, які мають різний правовий режим; 5) існування різних за своєю правовою природою заходів реагування на злочини (суспільно небезпечні діяння) свідчить про визнання законодавцем концепції багатокількісності кримінально-правового впливу.

Список літератури

1. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14/page3>. – Назва з екрана.
2. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1>. – Назва з екрана.
3. Цивільний кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/435-15>. – Назва з екрана.
4. Цветинович А. Л. Дополнительные наказания / А. Л. Цветинович. – Куйбышев: Куйбышевский филиал Саратовского университета, 1989. – 190 с.
5. Гуторова Н., Шаповалова О. Конфіскація майна за кримінальним правом України: проблеми та перспективи / Н. Гуторова, О. Шаповалова // Право України. – 2010. – № 9. – С. 56–65.
6. Орловська Н. А. Актуальні проблеми кримінально-правового регулювання спеціальної конфіскації в Україні / Н. А. Орловська // Вісник Луганського держ. ун-ту внутр. справ. імені Е.О. Дідоренка: науково-теоретичний журнал. – 2015. – № 2. – С. 135–144.

Стаття надійшла 04.09.2016 р.

Т. А. Павлова, канд. юрид. наук, доцент, доцент
Одеський національний університет імені Й. Й. Мечникова
Кафедра уголовного права, уголовного процесса и криминалистики
Французский бульвар, 24/26, Одесса, 65058, Украина

ВИДЫ КОНФИСКАЦИИ ПО ДЕЙСТВУЮЩЕМУ УГОЛОВНОМУ КОДЕКСУ УКРАИНЫ

Резюме

Правовой анализ нормативных изменений Уголовного кодекса Украины относительно понятия и видов конфискации свидетельствует о стремлении законодателя расширить правовые основания и субъектный состав применения уголовно-правовых мер, связанных с имущественными ограничениями (конфискация имущества как дополнительный вид уголовного наказания), и изъятием объектов необоснованного обогащения (специальная конфискация).

Ключевые слова: Уголовный кодекс Украины, конфискация имущества, специальная конфискация.

T. A. Pavlova, PhD in Law, Associate Professor
Odessa I. I. Mechnikov National University
the Department of Criminal Law, Criminal Procedure and Criminalistics
Frantsuzskiy Boulevard, 24/26, Odessa, 65058, Ukraine

TYPES OF CONFISCATION UNDER THE EXISTING CRIMINAL CODE OF UKRAINE

Summary

The legal analysis of standard changes of the Criminal Code of Ukraine concerning a concept and types of confiscation confirms the aspiration of the legislator to expand a legal basis and subject structure of application of the criminal legal measures connected with property restrictions (confiscation of property as an auxiliary view of criminal sanction), and withdrawal of subjects to unreasonable enrichment (special confiscation).

Key words: Criminal Code of Ukraine, confiscation of property, special confiscation.